

dokonce v Talmudu samotném. Popis vzniku manželství totiž neodpovídá halachické právní úpravě. Musím poukázat i na to, že Talmud se sice věnuje ženám v traktátu Našim, ale svatby jsou primárně upraveny v traktátu Ketubot, který by měl pro tuto práci přínosnějším. V části věnované povinnostem mezi manžely autorka popisuje vzájemné manželské povinnosti, přičemž rozlišuje mezi povinnostmi mužů a žen.

V rámci části o uzavírání manželství ze autorce vytknout, že není zcela zřejmé, kdy předně a jakým způsobem je sňatek uzavírán, zda podpisem smlouvy či jiným úkonem, rovněž není zřejmé co myslí autorka uzavření sňatku náboženským způsobem ve vztahu ke ketubě, kterou označuje za soukromoprávní smlouvu.

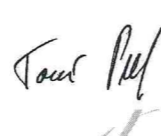
V další kapitole se autorka věnuje náležitostem manželské smlouvy, kdy zejména popisuje některé části této smlouvy, včetně věna a obvěnění. U židovských ketub je pouze naznačena hodnota moharu (nebo ketuby), ale poněkud zde postrádám povinné závazky manžela k výplatě pro případ rozvodu.

Poslední dvě části jsou věnované otázkám překážek sňatku polygamií. Autorka v první z nich popisuje jednotlivé typy překážek sňatku, kdy se jedná vesměs o popis možných životních situací. Některé problematické sňatky jsou popsány pouze hodně povrchně, kdy například u aguny to je na škodu, protože se jedná o velmi častý problém, na druhou stranu stručná zmínka o levirátním manželství je poměrně dostačující. U polygamických manželství bych si dovil postrádat přesnější datai zákazu polygamie u aškenázských Židů, která je v odborné literatuře dostupná.

Předložená diplomová práce je napsána poměrně srozumitelně, její vnitřní struktura je více chaotická, když autorka nemá jasně ukotvené některé instituty. Práce trpí dílčími nedostatky v obsahové části, které vyplývají někdy z příliš povrchního zkoumání věci. Je trochu na škodu, že autorka, která je vybavena jazykově, a které měla možnost studovat v Izraeli nezužitovala tuto možnost více, zejména pak tím, že by více pracovala s příslušnou odbornou literaturou. Jsem toho názoru, že předložená diplomová práce Bc. Kateřiny Schmiedtové splňuje požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. Pro případ úspěšné obhajoby práce navrhuji, aby tato byla ohodnocena stupněm **velmi dobře**.

K obhajobě navrhuji diplomantce, aby se vyjádřila k otázce jaké jsou možné právní prostředky, jak se žena v judaismu může domoci na svém manželovi plnění povinností vyplývajících ze sňatku

V Plzni dne 5. Května 2014

Digitálně podepsal JUDr.
Tomáš Pezl
DN: c=CZ, o=JUDr. Tomáš
Pezl, advokát [IČ
71458514], ou=ČAK
10928, ou=1, cn=JUDr.
Tomáš Pezl,
serialNumber=P269025
Datum: 2014.05.06
10:36:54 +02'00'
JUDr. Tomáš Pezl

Diplomová práce
UZAVÍRÁNÍ MANŽELSTVÍ, SROVNÁNÍ V ŽIDOVSKÉM A ISLÁMSKÉM PRÁVU
Bc. Kateřina Schmiedtová

Posudek oponenta práce

Paní Bc. Kateřina Schmiedtová předložila diplomovou práci na téma „*Uzavírání manželství, srovnání v židovském a islámském právu*“. Svou práci autorka rozdělila do pěti kapitol, které doplnila o úvod, závěr a cizojazyčné resumé a přílohy obsahující vzor manželské smlouvy. Autorka si výslovně nezvolila cíl své diplomové práce, pouze se vymezuje v té části, kdy chce provést komparaci židovského a islámského sňatku bez komparace se sňatkem křesťanským či civilním. Úvod je pak dále rozvinut do popisu vývoje islámské obce a diverzifikace v ní a stejně tak v případě židovské komunity. Zde je nutno vytknout velkou povrchnost tohoto pojednání, kdy autorka poměrně jednoduše určuje jednotlivé skupiny v rámci judaismu bez dalšího jejich popisu. Za zavádějící lze pak označit konstatování o sefardských židech a jejich ovlivnění islámem, které je generalizující a neodpovídá skutečnosti, stejně jako popis chasidského hnutí, které opět vyjímáno jako samostatný židovský proud bez bližšího určení.

V první kapitole práce se autorka věnuje pramenům práva, kdy to obhajuje, že hraje důležitou úlohu v právu, takové konstatování je opět obecné a možná by bylo vhodnější spíše prameny popsat než je takto rozvádět. Není mi zcela jasné konstatování autorky, která uvádí, že Židé se řídí Tórou a muslimové šari'í. Autorka zde směšuje dva termíny, které mají vzájemné ekvivalenty v obou zkoumaných systémech. Není sice zcela vadné tvrzení, že Židé se řídí Tórou, ale je nutno toto více osvětlit zejména pak v porovnání s tím, co uvádí autorka ve vztahu k muslimům. V samotném pojednání o psaných pramenech se autorka věnuje psaným částem starého zákona, nicméně z textu není patrné v čem tkví normativní charakter Tóry a zda mají normativní charakter i ostatní části starého zákona, tj. spisy a prorocké knihy. Z hlediska přesnosti tvrzení o Tóře se jedná o souhrn spíše popularizujících sdělení než o analýzu pramene práva. Za zásadnější nedostatek vidím to, že autorka se pouze okrajově zmiňuje o sbírkách židovského práva, když odkazuje na jednu z nich, a to na Šulchan Aruch, který by si zasloužil i s některými dalšími širší pojednání.

Dále jsou rozebrány ústavní prameny, kde je třeba poukázat na určitou nesystematičnost, kdy autorka nejdříve rozebírá termín halacha (který by bylo vhodnější rozebrat spíše v úvodu) a následně teprve přistupuje k Mišně, nikoliv však ke Gemaře, kde chybí základní odlišení Mišny od Gemary, Midraše a Tosefty, v tom, že Mišna je onou sebranou ústní Tórou.

Část věnující se pramenům islámského práva je organizována formálně stejně jako židovská část, a působí přece jenom poněkud vnitřně organizována. Nicméně ani zde se autorka nevěnuje tolik normativnímu obsahu pramenů, ale spíše jejich vývoji a pojetí.

Následující kapitola je zaměřena na proces uzavírání manželství. Autorka nejdříve obecně definuje manželství v obou zkoumaných systémech, kdy se opět jedná spíše než o právní analýzu o souhrn obecných myšlenek vzniku manželství. Za zásadnější však považuji skutečnost, že autorka vycházejí z beletrie (Talmud od Elieho Wiesela) popisuje vznik manželství ve starověku, a to bez toho, aby si tuto skutečnost ověřila v odborné literatuře nebo